

1. [W] razie śmierci powoda lub pozwanego, czynności sądu polubownego ustają, przestaje więc istnieć sąd polubowny, każda przeto czynność, podjęta przez arbitrów po śmierci strony, nie może być poczytywana za czynność sądu polubownego (...).

2. [U]stanie czynności sądu polubownego z mocy p. 2 art. 1384 u. p. c. następuje również wówczas, gdy umiera jeden z pośród kilku powodów lub pozwanych (...).

**Orzeczenie Sądu Najwyższego
z dnia 1 września 1932 r.
I C 1018/32**

Skład orzekający:

SSN S. Holewiński (przewodniczący)

SSN W. Miszewski (referent)

SSN E. Krotowski

Sąd Najwyższy rozpoznawał skargę kasacyjną adwokata Władysława D. – G., pełnomocnika Bronisława Z., na decyzję Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 21 stycznia 1932 roku, w sprawie przeciwko Teresie P. i in. o wydanie tyt. wyk. z wyroku Sądu Polubownego.

Po wysłuchaniu sprawozdania Sędziego – referenta, głosów rzeczników stron oraz wniosków Prokuratora

zważywszy:

że zaskarżoną decyzją Sąd Apelacyjny uznał za nieważny wyrok Sądu Polubownego w sporze między Bronisławem Z. a Henrykiem, Józefem i Teresą P. z założenia, że w toku postępowania przed tym Sądem zmarł Henryk P., a wyrok przed jego śmiercią nie był podpisany i ogłoszony;

że w skardze kasacyjnej Bronisław Z. wnosi o uchylenie decyzji Sądu Apelacyjnego z powodu obrazy przepisów proceduralnych;

że ustalone przez Sąd Apelacyjny okoliczności faktyczne usprawiedliwiają unieważnienie wyroku Sądu Polubownego, w myśl bowiem p. 2 art. 1384 U. P. C., **w razie śmierci powoda lub pozwanego, czynności sądu polubownego ustają, przestaje więc istnieć Sąd Polubowny, każda przeto czynność, podjęta przez arbitrów po śmierci strony, nie może być poczytywana za czynność sądu polubownego, a zatem i wydany później wyrok nie może uzyskać sankcji sądu państwowego;**

że **ustanie czynności sądu polubownego z mocy p. 2 art. 1384 U. P. C. następuje również wówczas, gdy umiera jeden z pośród kilku powodów lub pozwanych**, wynika to bowiem z treści powyższego przepisu, który nie czyni na ten przypadek wyjątku, wobec czego wywody skargi kasacyjnej na temat podzielności wyroku Sądu Polubownego nie podważają decyzji Sądu Apelacyjnego;

że twierdzenie skargi kasacyjnej, jakoby wyrok Sądu Polubownego wydany został przed śmiercią Henryka P., jako sprzeczne z ustaleniem Sądu Apelacyjnego i dotyczące strony faktycznej sporu, nie może być uwzględnione (art. 11 U. P. C.);

że również nie jest słuszny zarzut, jakoby Sąd Apelacyjny przeinaczył treść pisma superarbitra, przeinaczenia bowiem tego pisma w zaskarżonej decyzji dopatrzyć się nie można;

że wreszcie podniesione przez skarżącego zarzuty, dotyczące braku legitymacji Marji P. do zaskarżenia wyroku Sądu Polubownego, słusznie pominięte zostały przez Sąd Apelacyjny, gdyż nie mogły mieć wpływu na wynik sporu;

z tych zasad Sąd Najwyższy skargę kasacyjną oddala.

Źródło: OSN(C) 1932, z. 2, poz. 176